

Nr 92

KUNGL. MAJ:TS FÖRORDNING

om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning;

given Stockholms slott den 3 april 1959.

Kungl. Maj:t har, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer.

Kap. 1. Inledande bestämmelser

1 §.

Bestämmelserna i denna förordning skola, i den mån särskild föreskrift lärom lämnas, äga tillämpning å skatt eller annan avgift som utgår vid tillverkning eller försäljning av varor inom riket eller i samband med annan lärmed jämförlig verksamhet (*skatt*).

2 §.

I denna förordning förstås med *beskattningsmyndighet* den myndighet som, enligt vad i vederbörande skatteförfattning eller annorledes stadgas, har att besluta om skattens fastställande,

skattskyldig den som, enligt vad i vederbörande skatteförfattning stadgas, är gentemot statsverket ansvarig för skattens utgörande samt

allmänt ombud den tjänsteman hos beskattningsmyndigheten åt vilken kungl. Maj:t uppdragit att hos besvärsmyndighet föra det allmännas talan mål och ärenden, å vilka denna förordning äger tillämpning.

Kap. 2. Om fastställande av skatt

3 §.

Skattskyldig skall, i den mån föreskrift därom meddelas i vederbörande skatteförfattning, göra skriftlig anmälan om upptagande och nedläggande av verksamhet, i vilken skatt skall utgöras, ävensom om annat förhållande, som rör verksamheten.

4 §.

Det åligger skattskyldig att i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finnes för fullgörande av deklARATIONSSKYLDIGHET och för fastställande av skatt. Han är även skyldig att vidtaga de åtgärder i övrigt som för sådant ändamål skäligen kunna påfordras. Hur därvid i särskilda fall skattskyldigs

¹ Prop. 1959: 3; BevU 3; Rskr 127.

räkenskaper och anteckningar skola föras och hans handlingar samt övriga här avsedda åtgärder skola vidtagas, därom stadgas i börande skatteförfattning eller i bestämmelser som utfärdats med därav.

Om skyldighet i vissa fall att föra räkenskaper är föreskrivet i föringslagen.

Finnes den skattskyldiges räkenskaper och övriga handlingar eller de skilda åtgärder som avses i första stycket icke stå i överensstämmelse vad sålunda är föreskrivet, äger beskattningsmyndigheten förelägga skattskyldige att fullgöra vad honom åligger.

5 §.

I enlighet med vad i vederbörande skatteförfattning stadgas skall s skyldig för varje beskattningsperiod (redovisningsperiod) inkomma deklaration till ledning vid skattens fastställande. Deklarationen skall givas på heder och samvete samt avfattas å blankett enligt formulär fastställes av beskattningsmyndigheten. I deklarationen skall angivas skattebelopp som enligt densamma belöper på beskattningsperioden.

Underlåter skattskyldig att inkomma med deklaration eller är av deklaration ofullständig, må beskattningsmyndigheten förelägga den s skyldige att fullgöra vad som brister.

Den skattskyldige bör, utöver vad deklarationsformuläret föranleder, dela de upplysningar som kunna vara av betydelse för att skatten s kunna fastställas till riktigt belopp.

6 §.

När deklaration inkommit till beskattningsmyndigheten, skall den kas så snart ske kan.

7 §.

Efter föreläggande åligger det den skattskyldige att lämna de upp utöver deklarationen som kunna erfordras för kontroll av dennas rik och för skattens fastställande till riktigt belopp.

8 §.

När beskattningsmyndigheten finner det erforderligt, skall skatts på anfordran utan ersättning tillhandahålla prov och beskrivning å som är eller kan antagas vara skattepliktig, ävensom prov å i verks brukad vara. Varuprov skall, om så lämpligen kan ske, återställas s möjligt.

9 §.

Skattskyldig skall, när beskattningsmyndigheten finner det erford på anfordran tillhandahålla handelsböcker, affärskorrespondens och handlingar hörande till den verksamhet, i vilken skatten skall utgöras, som lämna tillträde till lokaler, som användas i verksamheten. För ning av handlingar och varulager skall den skattskyldige lämna nöd tråde.

Granskningen skall såvitt möjligt ske på sådant sätt och på såd att den icke förorsakar hinder i den skattskyldiges verksamhet. Hava delsböcker eller andra handlingar överlämnats för granskning, skola fort ske kan återställas. Meddelande om resultatet av granskningen snarast lämnas den skattskyldige.

Den som verkställer granskningen må taga del av handlingar av be för granskningen utan hinder därav att den skattskyldige har att i tystnad om deras innehåll. Är handlingens innehåll av beskaffenhet s sagts eller anser den skattskyldige att särskilda omständigheter elje

må återopas för att handlingens innehåll ej kommer till annans kännedom, må dock länsstyrelsen i det län där den skattskyldige är bosatt, på framställning av honom, när synnerliga skäl föranleda det, förordna att handlingen skall undantagas från granskningen. Mot länsstyrelsens beslut må talan ej föras.

10 §.

Den som skäligen kan antagas vara skattskyldig skall, i den mån föreläggande meddelas av beskattningsmyndigheten, avgiva deklaration som i 5 § sägs, så ock vidtaga åtgärd som avses i 7 och 8 §§. Han är även skyldig att underkasta sig granskning enligt 9 §.

11 §.

Den, som utan att vara skattskyldig yrkesmässigt tillverkar, bearbetar, försäljer eller distribuerar skattepliktig vara, så ock den, som idkar handel med vara, vilken användes vid framställning eller distribution av skattepliktig vara, har att, i den mån så finnes erforderligt för skattekontrollen, på anfordran av beskattningsmyndigheten lämna upplysning angående sådan av honom bedriven verksamhet samt att, där fråga är om skatts fastställande eller kontroll av uppgiftsskyldighetens riktiga och fullständiga fullgörande, med motsvarande tillämpning av 8 och 9 §§ tillhandahålla prov och beskrivning av vara samt handelsböcker, affärskorrespondens och övriga till verksamheten hörande handlingar.

12 §.

Förelägger beskattningsmyndigheten någon att vidtaga åtgärd, varom förmåles i 4, 5 samt 7—11 §§, må därvid, när det finnes påkallat, vite ut-sättas. Vitet skall bestämmas till sådant belopp, att det med hänsyn till vederbörandes ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt kan antagas förmå honom att iakttaga föreläggandet, dock ej lägre än etthundra eller högre än femtusen kronor.

Försuttet vite utdömes av beskattningsmyndigheten.

13 §.

Kräves för bedömning av viss fråga särskild fackkunskap och kan yttrande i frågan ej erhållas från myndighet, tjänsteman eller annan, som är behörig att tillhandagå därmed, må beskattningsmyndigheten uppdraga åt en person, känd för redbarhet och för skicklighet i ämnet, att såsom sakkunnig avgiva yttrande. Ej må till sakkunnig utses den, beträffande vilken sådant omständighet föreligger, att hans tillförlitlighet därigenom kan anses öringad.

Sakkunnig äger av allmänna medel erhålla ersättning för kostnad, som han haft för uppdragets fullgörande, samt för arbete och tidsspillan efter vad beskattningsmyndigheten prövar skäligt.

14 §.

Vad som framkommit vid utredning, företagen enligt 9 eller 11 §, skall upptecknas. Uppgift, som eljest annorledes än skriftligen tillföres beskattningsärende, skall ock upptecknas.

15 §.

Yppas anledning att fastställa skatten annorledes än i överensstämmelse med deklaration, skall inom beskattningsmyndigheten upprättas skriftlig redogörelse för vad vid utredningen framkommit med angivande av storleken av den skatt, som ifrågasättes skola utgå, och av grunden för dess beräkning.

16 §.

Den skattskyldige skall, där hinder ej möter, erhålla tillfälle att yttra över redogörelse, som i 15 § sägs, och annan handling, vars innehåll är betydelse för beslut om skatten. Vad nu sagts skall dock icke gälla, om handlingen innefattar förslag till allenast rättelse av uppenbar oriktighet, för anledd av misskrivning, felräkning eller annat dylikt förbiseende i deklARATION eller till skattens fastställande till lägre belopp än enligt deklARATION.

17 §.

Finnes skatt böra utgå, oaktat deklARATION ej avgivits, eller finnes avvikelse böra ske från deklARATION, skall beskattningsmyndigheten meddela beslut härom. Beslutet skall vara slutligt, om icke beskattningsmyndigheten finner erforderligt att skatten preliminärt fastställs, innan utredningen i ärendet slutförts.

Begär den skattskyldige att slutligt beslut skall meddelas rörande viss beskattningsperiod, skall beskattningsmyndigheten så snart ske kan fastställa skatten genom sådant beslut.

18 §.

Har deklARATION ej avgivits eller kan, på grund av brister i deklARATION eller bristfälligt underlag för sådan, skatten icke tillförlitligen berä skall skatten bestämmas efter vad som finnes skäligt med hänsyn till föreliggande omständigheter, såsom beloppet av tidigare erlagd skatt samt verksamhetens art och omfattning.

19 §.

Beslut om fastställande av skatt må ej meddelas senare än ett år efter utgången av det kalenderår, varunder den ifrågavarande beskattningsperioden gått till ända.

Har slutligt beslut ej meddelats inom tid som i första stycket sägs men har deklARATION avgivits, skall så anses som om skatten den dag nämnda tid utgick fastställts genom slutligt beslut i överensstämmelse med deklARATIONEN. Har preliminärt beslut meddelats, skall skatten i stället anses ha nämnda dag slutligt fastställts i överensstämmelse med det prelimi beslutet.

20 §.

Har skattskyldig i deklARATION eller annorledes lämnat oriktig upp till ledning vid fastställande av skatt och har uppgiften följts eller har uppgiften eljest föranlett, att skatt ej fastställts eller fastställts till för lågt lopp, skall beskattningsmyndigheten genom beslut om efterbeskattning fastställa skatt som tillkommer. Efterbeskattning må dock ej ske, om det kommande skattebeloppet är att anse som ringa eller det med hänsyn omständigheterna framstår som uppenbart oskäligt att efterbeskattning ske.

Föreligga sådana omständigheter att efterbeskattning skall äga rum kan på grund av vad sålunda och i övrigt förekommit antagas att av skattskyldige lämnade uppgifter icke varit av beskaffenhet att kunna till grund för en tillförlitlig beräkning av skatten, skall efterbeskattning ske med tillämpning av 18 §.

Vad ovan sagts skall äga motsvarande tillämpning, om skattskyldig derlåtitt ena deklARATION eller icke rätteligen fullgjort vad som ger, 7, 8 eller 9 §.

21 §.

ske, med mindre beskattningsmyndigheten år efter utgången av den i 19 § första stycke av skatt. Har den skattskyldige avlidit, äs

tes efterbeskattningen hans dödsbo, dock att sådan efterbeskattning icke må ske med mindre beskattningsmyndigheten meddelat beslut därom inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket bouppteckning efter honom blivit ingiven för registrering.

22 §.

Finns beskattningsmyndigheten att slutligt beslut om skatt eller beslut om efterbeskattning blivit oriktigt på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende, skall myndigheten, sedan den skattskyldige beretts tillfälle att yttra sig, meddela beslut om rättelse.

23 §.

I den mån det icke finnes obehövt, skall beslut, som beskattningsmyndigheten meddelar enligt bestämmelse i detta kapitel, innehålla de skäl, på vilka avgörandet grundas.

Äger part fullfölja talan mot beslut som avses i första stycket, skall beslutet innehålla upplysning om vad han därvid skall iakttaga.

Beslut som avses i 17, 20 och 22 §§ skola delgivas den skattskyldige.

24 §.

Beslut, som beskattningsmyndigheten meddelat med stöd av bestämmelse i detta kapitel, skall, såvitt det icke avser utdömande av vite, lända till medelbar efterrättelse.

Om erläggande och återbetalning av skatt är närmare stadgat i 3 kap.

25 §.

Beskattningsmyndigheten skall föra register, med vars hjälp för envar skattskyldig kan inhämtas vad som i skatteärende förekommit.

Kap. 3. Om erläggande och återbetalning av skatt

26 §.

Skattskyldig åligger att inom den för deklarations avgivande bestämda tiden genom insättning å beskattningsmyndighetens postgirokonto inbetala i deklARATIONEN angivet skattebelopp.

När synnerliga skäl därtill äro, må beskattningsmyndigheten bevilja anstånd med skattens erläggande.

27 §.

Om den för viss beskattningsperiod av beskattningsmyndigheten eller bevärsmyndighet fastställda skatten överstiger vad som skolat utgöras enligt deklARATIONEN eller, då beslut förut meddelats i saken, enligt det beslut, som närmast föregått, åligger det den skattskyldige att inom tid, som beskattningsmyndigheten bestämmer, till denna erlægga det felande beloppet. Vad som sagts skall ock gälla, om genom beslut enligt 17 eller 20 § skatt fastställts, ehuru deklARATION ej avgivits.

Skattskyldig har att erlægga ränta å oguldet skattebelopp efter sju procent om året, dock minst tio kronor. Röntan skall, om deklARATION ej avgivits inom föreskriven tid eller den skattskyldige, utan att anstånd beviljats, underlåtit att inom sådan tid erlægga i deklARATION angivet belopp, beräknas på den dag deklARATION senast bort avgivas. I annat fall skall röntan beräknas från den dag då skattebeloppet enligt beslut av beskattningsmyndigheten senast bort inbetalas. Uppkommer öretal vid beräkning av ränta, skall öretalbeloppet jämnas till närmast högre hela krontal.

Beskattningsmyndigheten äger avstå från ränta, om dröjsmålet med betalningen är obetydligt eller särskilda skäl eljest föranleda därtill.

28 §.

På framställning av beskattningsmyndigheten skall förfallet skat jämte ränta omedelbart uttagas genom utmätning.

29 §.

Om den för viss beskattningsperiod av den skattskyldige inbetalade s ten överstiger vad han enligt beskattningsmyndighetens eller besvärsm hets beslut skall erlägga, äger han omedelbart återbekomma vad han er för mycket. Återbetalning skall ock ske, när skatt icke skall utgå.

Är den skattskyldige berättigad till avdrag, som överstiger den på b ningsperioden belöpande bruttoskatten, skall det överskjutande belopp snart ske kan tillgodoföras den skattskyldige.

Å återbetalat belopp som avses i första stycket skall gäldas ränta, fem procent om året från inbetalningsdagen. Uppkommer öretal vid ning av ränta, skall räntebeloppet jämnas till närmast högre hela k Ränta skall dock ej utgå, om räntebeloppet skulle understiga fem kr

Vid återbetalning skall avdrag göras för vad den skattskyldige icke av förfallet skattebelopp jämte ränta, som beskattningsmyndigheten har uppbära.

30 §.

Under vilka förutsättningar skatt skall, utöver vad i 29 § stadgas, i s skilt fall av beskattningsmyndighet återbetalas, därom stadgas i vederbö de skatteförfattning.

31 §.

Beslut, som meddelats med stöd av bestämmelse i detta kapitel, skall till omedelbar efterrättelse.

Kap. 4. Om förhandsbesked

32 §.

På ansökan av den som driver eller ämnar driva verksamhet, i skattskyldighet ifrågakommer, skall beskattningsmyndigheten, däres gänglig utredning det medgiver, meddela förhandsbesked huruvida v skattepliktig ävensom efter vilken skattesats skatten, då sådan skall ras, är att bestämma. Beskedet skall utfärdas för sökanden och gäl beskattningsperiod som ännu icke utgått, eller senare period, dock skedet icke må avse längre tid än ett år.

33 §.

Förhandsbesked sökes skriftligen. Ansökan skall i mån av behov v följd av prov på varan, där sådant kan företes, och beskrivning av d ma. Vid ansökan skall jämväl fogas den ytterligare utredning i som står sökanden till buds.

Är den i ärendet förebragta utredningen otillräcklig, må beskat myndigheten anmana sökanden att i angivet hänseende fullständiga, vid äventyr att förhandsbesked eljest icke meddelas.

34 §.

Vad i 13 och 14 §§ stadgas om sakkunnig och om upptecknande av ter skall äga motsvarande tillämpning i ärende om förhandsbesked utredning, som förebragts annorledes än genom sökanden, skall de hålla tillfälle att yttra sig.

35 §.

Sökanden är skyldig att enligt beskattningsmyndighetens best gottgöra statsverket dess kostnad för särskild av myndigheten m

medgivande föranstaltad undersökning beträffande varas beskaffenhet, så ock ersättning, som må hava utgått till sakkunnig, vars hörande sökanden medgivit.

Sökanden skall, i den mån beskattningsmyndigheten så påfordrar, ställa säkerhet för kostnad och ersättning som i första stycket sägs vid äventyr att förhandsbesked icke meddelas.

36 §.

Ärende om förhandsbesked bör handläggas skyndsamt.

Avvisas ansökningen, skall beslutet innehålla erinran om att talan icke må föras mot detsamma.

Om beslut skola i övrigt bestämmelserna i 23 § äga motsvarande tillämpning.

37 §.

Förhandsbesked, som vunnit laga kraft, är bindande för statsverket i förhållande till sökanden, i den mån denne det yrkar. Beskedet skall dock icke gälla, när efter dess meddelande trätt i kraft författningsändring av beskaffenhet att påverka beskattningen i det avseende beskedet angår.

Kap. 5. Om besvär

38 §.

Talan mot beslut som beskattningsmyndigheten meddelar enligt denna förordning må i de fall som angivas i 39 § föras genom besvär hos kammarrätten.

39 §.

Mot slutligt beslut om fastställande av skatt samt mot meddelat förhandsbesked må talan föras av den skattskyldige och allmänt ombud, så ock av annan, om beslutet länder honom till väsentlig skada eller förlust. Skattskyldig och allmänt ombud må ock föra talan mot beslut i frågor som avses i 20, 22, 26, 27 och 29 §§.

Beslut om utdömmande av vite må överklagas av den som förpliktats utgiva vitemålet samt av allmänt ombud.

40 §.

Den som vill anföra besvär över beskattningsmyndighets beslut skall inom två månader eller, såvitt avser förhandsbesked eller beslut om utdömmande av vite, inom tre veckor till beskattningsmyndigheten inkomma med besvärslaga. För skattskyldig, så ock för den som förpliktats utgiva vite skall beräknings tiden räknas från det han erhållit del av överklagade beslutet, för annan klagande från beslutets dag. I fall som avses i 19 § andra stycket skall dock den även för skattskyldig räknas från där angiven dag.

41 §.

Besvärslagan skall ställas till kammarrätten samt innehålla uppgift om klagandens namn, yrke och postadress.

I inlagan skall klaganden uppgiva:

1. det beslut mot vilket talan föres;
2. grunderna för besvärstalan, därest de ej framgå av vad han tidigare ådragit i saken; samt
3. i vilken del beslutet överklagas och den ändring däri, som klaganden önskar.

Klaganden skall i besvärslagan i erforderlig omfattning utveckla sin talan samt vid inlagan föga de tidigare ej förebragta bevis han vill åberopa.

Besvärslagan skall vara egenhändigt undertecknad av klaganden eller hans ombud.

42 §.

Beskattningsmyndigheten skall, där det ej är uppenbart att talan skall avvisas, ofördröjligen delgiva klagandens motpart besvärslagan med därvid fogade handlingar. Motparten skall därvid föreläggas att till beskattningsmyndigheten inkomma med skriftlig förklaring, ställd till kammarrätten.

43 §.

Det åligger beskattningsmyndigheten att, där det icke finnes obehövt, i skriftligt utlåtande till kammarrätten yttra sig om vad klagande och förklarande andragit ävensom, i den mån det icke skett i överklagade beslutet, giva de skäl på vilka detta grundats. Till kammarrätten insändas jämte uttandets alla i besvärsmålet inkomna och upprättade handlingar ävensom överklagade beslutet och den därtill hörande akten.

Utlåtandet skall genom beskattningsmyndighetens försorg i avskrift tillställas klagande och förklarande. Klaganden skall tillika i avskrift erhålla inkommen förklaring.

44 §.

Mot kammarrättens utslag må talan av part föras genom besvär hos Kungl. Maj:t.

Utslag, som innebär ändring i överklagat beslut om fastställande av skatt eller om förhandsbesked och som därigenom länder någon till väsentlig förlust, äger denne överklaga, ändå att han icke är part.

Besvärerna skola vara inkomna till vederbörande statsdepartement inom månader från det klaganden erhöi del av kammarrättens utslag eller, klaganden icke varit part i kammarrätten, inom samma tid från utslagsdag. I mål om förhandsbesked och om utdömande av vite skall dock betiden vara tre veckor.

Om innehållet i besvärslaga till Kungl. Maj:t skall i tillämpliga del gälla vad som stadgas i 41 §.

45 §.

Har i mål om fastställande av skatt eller om efterbeskattning talan följts till kammarrätten eller Kungl. Maj:t, må skattskyldig eller all ombud anföra besvär, oaktat den för honom stadgade tiden utgått. Sådant besvär skola vara inkomna inom en månad från det besvärstiden för tidigast klagande utgick. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning i mål om förhandsbesked, dock att den tid som sålunda står till buds skall vara en vecka.

Återkallas eller förfaller eljest den tidigare klagandes talan, är också senare klagandes talan förfallen.

Kap. 6. Särskilda bestämmelser

46 §.

Kungl. Maj:t eller den myndighet Kungl. Maj:t förordnar äger, när berättliga skäl därtill äro, medgiva befrielse från eller återbetalning av vad i denna förordning stadgas om besvär skall icke gälla beslut som delas av beskattningsmyndighet med stöd av förordnande som nu sagts.

47 §.

Den som utan att hava gjort anmälan, varom i 3 § sägs, bedriver verksamhet, i vilken skatt skall utgöras, straffes med dagsböter, ej under tju

48 §.

Underlåter någon att avgiva deklaration enligt vad i 5 § stadgas eller avlämnar han deklaration med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen icke är ägnad att ligga till grund för fastställande av skatt, straffes med böter, högst trehundra kronor.

Finnes försummelsen ursäktlig eller eljest ringa må från straff frias.

Brott som avses i denna paragraf må av åklagare åtalas allenast efter anmälan av beskattningsmyndigheten.

49 §.

Vad som inhämtats vid skattekontroll enligt denna förordning må ej yppas vidare mån än som erfordras för vinnande av det med kontrollen avsedda ändamålet. Bryter någon häremot, straffes med dagsböter eller fängelse i högst sex månader, där ej gärningen är belagd med straff i strafflagen.

Brott som nu sagts må, där det ej innefattar ämbetsbrott, av åklagare åtalas allenast efter angivelse av målsägande.

50 §.

Vid granskning av statsverkets räkenskaper inom riksräkenskapsverket må med avseende å fastställande och uppbörd av skatt anmärkning icke framställas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1959.

Vad som föreskrives i 1 och 2 §§ kungörelsen den 19 juni 1942 (nr 531) med vissa bestämmelser rörande uppbörd av accis eller skatt, som skall införlas till kontrollstyrelsen, m. m. skall icke gälla skatt, å vilken denna förordning skall tillämpas.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 3 april 1959.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Finansdepartementet)

G. E. STRÄNG

